NOVOLETNA ŽELJA

Nisem še dovolj velika, da bi lahko dobro razumela, zakaj je v naši domovini zadnje čase vse tako narobe.

Želim si, da bi ob novem letu prišel tak dedek Mraz, ki bi napravil red.

Ljudje bi bili bolj zadovoljni in bi uspešneje delali, mi otroci bi se raje učili.

Tako naj bi brez prepirov in dolgih govorov posameznikov dosegli boljše uspehe.

To so moje želje, dragi dedek Mraz. Mi jih lahko izpolniš?

Nina Radin,
7. d
OŠ Karel Destovnik Kajuh
Nusdorferjeva 10,
Ljubljana

Bliža se novo leto. Otroci se ga veselimo. Želimo, da bi nam zima vsaj okoli novega leta natrosila težko pričakovanega snega. Za novo leto bo prišel tudi dedek Mraz in nam prinesel darila.

Tako je pri nas. Vsem otrokom ni tako lepo kot nam. V svetu je veliko gorja. Otroci so žrtve vojn, bolezni in lakote.

Želim si, da bi v novem letu vsi ljudje posebno pa otroci, živeli v miru in da bi bilo v svetu dovolj hrane, oblačil in obutve.

Damjan Vengust
4. razred
OŠ Lipoglav

Želim si, da bi bil na svetu mir. Vsi narodi Jugoslavije naj bi bili med seboj kot bratje in sestre. Očka, mamica, sestra in jaz se bomo trudili za srečo v družini. Želim si, da bi bila dedek in babica zdrava. Bratrancu Benotu želim veliko zdravja in uspeha v šoli. Očku želim srečno vožnjo za volanom. Moja želja je, da bi zima nasula mnogo snega. Želim si, da bi jaz in vsi otroci sveta živeli v miru in svobodi.

Jure Dolinar
2. razred
P. Š. Hrušica

NAŠA SKUPNOST

glasilo szdl ljubljana most

21. DECEMBER 1988
16. ŠTEVILKA

BREZPLAČ
XXIX. LET

NOVOLETNE ŽELJE

učencev 2. razreda Podružnične šole Dolsko

– Želim si, da bi bila mamica in očka zdrava in vesela.

Marko Umek

– Da bi živeli v sreči in miru.

Petra Jalovec

– Da bi lepo praznovali Novo leto.

Peter Jemec

Da bi se lahko igrali, peli in se veselili.

Katja Pokovec

– Da bi imeli čisto okolico in lepe ceste.

Timotej Muheljić

– Da bi imeli urejene hiše.

Sebastijan Jurjevec

– Da bi bilo več risank na TV.

Tadeja Mencin

– Da bi se vsi narodi med seboj razumeli in se ne bi kregali.

Iztok Mohar

– Da bi bili med seboj prijatelji.

Tina Vrisk

– Da ne bi bilo vojne.

Mija Jemec.

V novem letu si želim, da bi se dogajale same lepe reči. Vsem ljudem želimo zdravje, tega si vsi najbolj želimo. Tudi sreča je v življenju potrebna. Na svetu je veliko lačnih otrok. Želimo si, da bi bilo dosti hrane za vse. Da bi skupaj pomagali revnim ljudem.

Nataša Doblekar
3. razred
P. Š. Dolsko

Želim si:

– da bi si ljudje pomagali med seboj;

– da ne bi gradili jedrskih elektrarn;

– da bi bili vplivni ljudje pošteni;

– da bi se ljudje med seboj spoštovali, kajti potem ne bi bilo vojn in ne izkoriščanja;

– da bi imeli vsi ljudje dovolj hrane;

– da bi čimprej iznašli zdravila za do sedaj še neozdravljive bolezni;

– da ne bi bilo naravnih nesreč;

– in da bi lahko imel vsak otrok živalco, ki si jo želi.

Marija Habinc
3. razred
P. Š. Hrušica

Vsak dan mi bolj stopa v srce materina želja, da bi se brat bolje učil. Sicer si tudi sama želim, da bi se bolje učila. Zase bi tudi rada več uspeha v šoli. Želim si, da bi bili srečni vsi na svetu. Rada bi, da bi izpustili Tasiča, Borštnerja, Janšo in Zavrla.

Upam, da bo Unicef lahko pomagal lačnim otrokom, in tudi, da bi bilo povsod po svetu boljše življenje.

Mateja Kržnar
7. c. razred

● **EKONOMSKI IN TEHNOLOŠKI PRESEŽKI DELAVCEV V OBČINI**

So, ali jih ni?!

V zadnjem času postaja v sredstvih javnega obveščanja zelo aktualno vprašanje presežkov delavcev. Anketa med organizacijami združenega dela v naši občini daje rezultate, ki precej odstopajo od splošnih ocen.

Med različnimi ocenami presežkov delavcev v Sloveniji se najbolj pesimistične gibljejo tudi do 30 odstotkov vseh zaposlenih. Da bi kolikor toliko realno ocenili stanje na tem področju v gospodarstvu občine Ljubljana Moste-Polje, so v občinskem komiteju za družbeno planiranje že ob pripravi Resolucije za leto 1989 opozarjali planerje v organizacijah združenega dela na ta problem, vendar je bil odziv šibak. Zato so v komiteju ob pripravi devet mesečnih poslovnih poročil posredovali v gospodarske organizacije vprašalnik, ki je vseboval tudi problematiko presežkov delavcev. Predvsem nas je zanimalo, kje in v kakšnem obsegu jih pričakujejo in kako jih nameravajo reševati.

Rezultati so naslednji: od 70 poslovnih poročil, ki so prispela ob določenem roku, je na vprašanja o presežkih delavcev odgovorilo le 13 OZD ali 18,6 odstotka. Od teh 13 OZD jih 7 v bližnji prihodnosti ne pričakuje viškov delovne sile, tako da le 6 OZD ali 8,6 odstotka omenja presežke kot dejstvo v svoji organizaciji. Najbolj pereč po obsegu je ta problem v Papirnici Vevče, ostale organizacije pa ga rešujejo bodisi s prerazporeditvijo delavcev bodisi z naravno fluktuacijo.

Glede na navedeno bi lahko sklepali, da v gospodarstvu občine z oziroma na njegovo strukturo in tržne perspektive v prihodnosti ni pričakovati presežekov delavcev v večjem obsegu. Seveda pa lahko sklepamo tudi drugače – da v gospodarstvu niso dovolj realno ocenili stanja in perspektiv, kar pomeni, da bi jih eventualen pojav presežkov delavcev presenetil in bi nanj težje reagirali, kot če bi bili nanj pripravljeni. Ob tem naj pripomnimo, da je bil v letošnjem letu pri Izvršnem svetu občine formiran strokovni tim, ki je izdelal nalogo »Reševanje tehnoloških in ekonomskih presežkov delavcev v Papirnici Vevče«. Glede na to, da je bil v tej nalogi postopkovno opredeljen tako način ugotavljanja kot razreševanja presežkov delavcev, je bil elaborat posredovan vsem OZD občine Ljubljana Moste-Polje v pomoč pri njihovem delu. Akcijo razreševanja tehnoloških in ekonomskih presežkov v moščanskii občini bo Izvršni svet občine ob sodelovanju strokovnega tima nadaljeval, vendar pa bo na konkretnih primerih hkrati tudi ugotavljal, kaj so v posamezni OZD v preteklosti že sami naredili.

JANKO KRAMŽAR

● **Tradicionalno srečanje**

Naš občinski komite ZKS je 16. decembra v gostišču Zajčja dobrava pripravil vsakoletno srečanje jubilantov – članov ZK, ki so letos dopolnili 60, 70 in 80 let starosti, in prvoborcev, s predstavniki družbenopolitičnega življenja naše občine. Tega tradicionalnega srečanja sta se udeležila tudi Pepca Kardelj in Ivan Maček – Matija.

(Foto: D. J.)

Rojstvo armade je povezano z burnimi dogodki leta 1941

Zaradi zgrešene politike se kraljeva vlada ni mogla niti hotela upirati silam osi, tako je 25. marca 1941 na Dunaju podpisala pristop k trojnemu paktu. Že 27. marca sledi puč, vendar nova vlada teka dogodkov ni mogla več spremeniti. Takoj po puču Nemčija napade Jugoslavijo, katere vojska ni pripravljena na boj niti moralno niti materialno, tako pride že 17. aprila do kapitulacije.

Nevarnost okupacije za jugoslovanske narode je ocenila le KPJ, ki je že 10. aprila na seji CK KPJ v Zagrebu pod vodstvom tov. Tita ustanovila vojaški komite, ki je že 15. aprila izdal narodom Jugoslavije razglas, v katerem je pozval ljudstvo v boj za svobodo in resnično neodvisnost vseh narodov Jugoslavije.

Ta razglas je v zmedi tistih dni množicam veliko pomenil in je za narode in narodnosti Jugoslavije zgodovinskega pomena.

Slovenski komunisti so že 9 dni po kapitulaciji, to je 26. aprila, zbrali okrog KPS tudi druge napredne politične stranke in ustanovili protiimperialistično fronto Slovenije, ki se je kasneje preimenovala v OF. Program OF je že tedaj dosegal boj proti okupatorju in osvoboditev Slovenije, povezanost in enotnost narodov Jugoslavije, reševanje problemov na demokratičen način, suvereno odločanje narodov o notranji gospodarsko-politični ureditvi in zunanji politiki.

4. julija 1941 je CK KPJ sprejel sklep o splošnem oboroženem odporu narodov in narodnosti Jugoslavije. O slovenski državi lahko govorimo od ustanovitve OF dalje, o slovenski vojski pa od 22. junija dalje, ko je bilo ustanovljeno glavno poveljstvo NOV. Sredi julija je nastala prva partizanska četa v ljubljanski pokrajini, 22. julija pa je počila prva partizanska puška v Sloveniji in okupatorjem naznanila, da se je boj slovenskega naroda za osvoboditev začel.

Upor se je širil po celotnem jugoslovanskem ozemlju. Vrhovni štab NOV in POJ je ocenil, da je treba sile odpora združiti in organizirati enoten sistem z večjimi enotami, da bi ob manjših tveganjih dosegali večje uspehe v boju z okupatorskimi silami in njihovimi pomagači.

Tako je bila 22. decembra 1941 ustanovljena Prva proletarska brigada v Rudu. Ta datum slavimo kot rojstni dan naše JLA.

Iz prvih čet so rastli bataljoni, birgade in divizije. Upor se je širil še hitreje po celotnem jugoslovanskem ozemlju in tako so enote NOV in POJ že konec leta 1941 vezale na sebe 24 okupatorskih divizij, ki bi jih ta še kako potreboval na drugih bojiščih.

Enotte NOV so v boju vzdržale ter se krepile kljub hudim bojem in strašnemu terorju okupatorjev in domačih izdajalcev nad civilnim prebivalstvom. Leta 1943 so prešle v ofenzivo in izgnanjale sovražnika iz zasedenih jugoslovanskih ozemelj. Zadnja večja nemška armadna skupina pod vodstvom von Lehra je kapitulirala v Topolščici na Koroškem in to je pomenilo za Jugoslavijo konec vojne in dosego 1941. leta zastavljenih ciljev.

Povojna leta so bila za Jugoslavijo težka. Najtežje obdobje je bilo v letih od 1948 do 1956. Gospodarstvo v od vojne razorani državi je bilo slabo, pritiski in grožnje od zunaj za drugačno opredellitev so bili izredno močni, nasprotniki so nas politično in gospodarsko osamili. Poleg težav, ki so nam jih delali drugi, pa smo se spotikali tudi ob lastnih napakah, ker smo hoteli samoniklo, brez vmešavanja drugih, postaviti novo družbo na čvrste samoupravne, demokratične in enakopravne temelje.

Vzdržali smo in se razvijali. Poleg vseh činiteljev, ki so vplivali na razvoj, pa je eden pomembnejših tudi JLA, ki nam je zagotavljala delo in življenje v miru.

Smo ponovno v vsestranski krizi, pripravljamo reforme. Vzdržali bomo le, če se bomo ponovno enotno dogovorili za organiziranje akcije in onemogočili vse tiste, ki tega nočejo. Osnova za to morajo biti načela avnojske Jugoslavije, podkrepljena z vsestranskimi dosežki sedanjega časa.

Leto 1941 se ne bo več ponovilo! Delovni ljudje, narodi in narodnosti SFR Jugoslavije so sedaj pripravljeni tudi za oboroženo boj v okviru organiziranega splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite. Kaj so narodi in narodnosti, združeni v SFR Jugoslaviji pripravljeni in sposobni žrtvovati za svojo svobodo in neodvisnost, so že dokazali! O tem morajo premišljevati tako tisti, ki pod krinko demokratičnosti rovarijo znotraj naše države in družbene ureditve, kot tisti, ki mislijo posegati v našo suverenost od zunaj!

STANE MATJAŽIČ,
predsednik OK ZRVS

Ob prazniku JLA čestitamo naši armadi in njenim pripadnikom

Srečno in uspešno
NOVO LETO
1989
želijo

Skupščina občine, družbenopolitične organizacije in uredništvo Naše skupnosti